

ΤΟ ΔΑΣΟΚΤΗΜΑ ΚΕΡΑΣΙΑ

Εχθροί του Δάσους

Α. Η εκ της βοσκής επιζημία επίδρασις επί της δασικής βλαστήσεως υπήρξεν λίαν δυσμενής. Το Λειβάδιον λόγω της απομεμακρυσμένης θέσεώς του από τας ελατοσυστάδας δύναται να γίνεται βόσκησις με την διαφορά, ο κτηνοτρόφος να επιβλέπῃ να μην εισέρχεται εντός των τμημάτων 4, 5 και 6. Δυστυχώς επί 7 χρόνια τελευταίως το κοπάδι των βοιδών του Καραδήμα καταστρέφει δένδρα, μάνδρες, φράχτες, κήπους, δέματα σε κτήματα και τούτο διότι δεν ελέγχει το κοπάδι του.

Β. Καυσοξύλευσις - Ξύλευσις. Η καυσοξύλευσις ενεργείται λαθραίως.

Γ. Εκχερσώσεις. Τελευταίως δεν διενεργούνται.

Δ. Ζιζάνια. Εντός των μικροκενών και χέρσων εκτάσεων αναπτύσσεται πυκνόφυτος πετριάς ή χορτολειβαδική χλωρίς, η οποία αποτελεί μόνιμον και σοβαρόν εμπόδιον δια την επιτυχίαν φυσικής αναγεννήσεως της ελάτης. Η αναπτυσσόμενη χλωρίς αύτη δημιουργεί πυκνόν χλωροτάπητα, ο οποίος εμποδίζει τους ελαφρούς σπόρους να φθάσουν εις το έδαφος και να ριζοβολήσωσι.

Ε. Πυρκαϊά. Ο κίνδυνος πυρκαϊών απειλεί πάντοτε το δάσος. Κατά τους θερινούς μήνας.

ΣΤ. Εχθροί εκ του ανοργάνου κόσμου. Εκδηλούνται υπό την μορφήν των αποπλύσεων των εδαφών, της δημιουργίας χαραδρώσεων και διαβρώσεων της κοίτης και των πρανών των ρεμάτων και εκ της εμφανίσεως γαιοκαταπώσεων και κατοισθήσεων.

Παραγόμενα Δασικά Προϊόντα

Βάσει πινάκων υλοτομίας των δασών της λεκάνης του Αχελώου, καθ' άς υλοτομίας αφήρεσαν εκ του δάσους, πανάτομον ελάτης το οποίον εθεωρείτο τεχνικώς ώριμον δια τας ανάγκας της σταφιδοκιβωτοποίας και προσεφέρετο εις μεταφοράν δια του Ευήνου ποταμού. Τα υλοτομηθέντα ποσά από του 1870-1904 ήσαν 13.500 m³. Αν δεχθώμεν ότι η επιβλέψις της δασικής υπηρεσίας κατά την περίοδον εκείνην 1870-1905 υπήρξεν ελλειπεστάτη και ότι εξέλεγχις εγένετο εις τας εκβολάς του Ευήνου ποταμού, κατά μήκος του οποίου εγένοντο φθοραί και κλοπαί, πρέπει να δεχθώμεν ότι τα υλοτομηθέντα ποσά υπήρξαν μεγαλύτερα. Τα προτεινόμενα δια τεχνικών αναδασώσεων δασοπονικά είδη συνίστανται βασικά εις την εισαγωγήν της μαύρης πεύκης και της ελάτης, δευτερευόντως τα ξενικά. Άλλα και η εισαγωγή ταχαυξών πλατυφύλλων, ως είναι τα διάφορα είδη λεύκης, συνιστώνται όπως εισαχθώσι κατά μήκος των ρεμάτων και εντός υγρών θέσεων.

Αθήναι τη 5.3.2007
Αντώνιος Ζούκος

Συμπλήρωση μιας σοβαρής παράλειψής μας

Στο κείμενο με τίτλο «Μια ιερή προσφορά σε εργασία και χρήμα» που δημοσιεύθηκε στο φ. 92 της εφημερίδας μας, παραλείψαμε να αναφέρουμε ότι στην ομάδα εργασίας των ανδρών, όχι μόνο συμμετείχαν στις εργασίες επισκευής της εκκλησίας του Αγ. Γεωργίου, αλλά κυρίως πρωτοστάτησαν: Ο ακούραστος λειτουργός της εκκλησίας μας **Γεώργιος Χαρονικολάου** και ο **Κων/νος Γκάνος**, γιός του Νικηφόρου, ο οποίος ακολουθεί, όπως φαίνεται, τα βήματα του πατέρα του ως προς την προσφορά εργασίας στο χωρί μας.

Μαζί με τη συμπλήρωση της παράλειψής μας, ζητούμε συγνώμη από τον **ιερέα μας** και τον **Κώστα Γκάνο** για το αθέλητο λάθος μας και παράλληλα, τους ευχαριστούμε για την ιερή πράγματι προσφορά τους. Η πράξη τους είναι αξιέπαινη και καλεί όλους μας να φερθούμε ανάλογα σε άλλες παρόμοιες περιπτώσεις...

Η ΚΕΡΑΣΙΑ (ΣΟΥΡΟΥΣΤΙ): ΠΑΡΕΛΘΟΝ-ΠΑΡΟΝ-ΜΕΛΛΟΝ

(Αποσπάσματα και περιλήψεις Κεφαλαίων από ανέκδοτη εργασία)

Γράφει ο **Σπύρος Β. Ευαγγελόπουλος**

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Γ. Διοικητική υπαγωγή

Διοικητικά το Σουρούστι υπαγόταν:

- Στα χρόνια της Τουρκοκρατίας στον Καζά (Επαρχία) Λιδωρικίου.
- Στην περίοδο 1836-1869 στο Δήμο Κροκούλειου, με χειμερινή πρωτεύουσα τους Πενταγιόν και θεωρινή την Αρτοτίνα.
- Στην περίοδο 1869-1912 στο Δήμο Βωμαία, με πρωτεύουσα την Αρτοτίνα.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΑ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

Γ.Ε. ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΥΛΟΣ (ΑΝΘ/ΣΤΗΣ), Α.Δ. ΒΡΕΤΤΑΣ, Σ.Ν. ΒΡΕΤΤΑΣ, Γ.ΑΝ. ΡΑΜΜΟΣ, ΤΡ.Θ. ΡΑΜΜΟΣ, Ξ.Α. ΧΑΡΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΣΤ.Α. ΛΙΑΡΟΣ, Ε.Ι. ΛΙΑΡΟΣ, Δ.Β. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ, Π.Ν. ΧΑΡΟΝΙΚΟΛΑΟΥ, Β.Γ. ΓΚΑΝΟΣ, ΑΔ.Χ. ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ, Ι.Χ. ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ, Χ.Κ. ΑΔΡΑΣΚΕΛΑΣ, Δ.Κ. ΧΑΣΑΝΗΣ.

α. Επανάσταση του 1821

Ο οπλαρχηγός Γιάννης Φαρμάκης (1801-1855) καταγόταν από το Σουρούστι (Μαρία Λουκοπούλου: Όπ. παρ. σ. 64, 66, 199).

Ο παππούς του ήταν από το χωριό μας και η γιαγιά του από την Αρτοτίνα. Το 1927 προήχθη σε Κοινότητα και το 1929 μετονομάστηκε σε Κερασέα (Κερασές). Ως Κοινότητα παρέμεινε έως το 1997.

Από το 1998, με την εφαρμογή της διοικητικής ανασυγκρότησης του σχεδίου «Καποδίστριας», ανάγκης ήταν Γιάννης Φουσέκης, αλλά ο οπλαρχηγός Ανδρίτος Σαφάκας (Αρτοτίνα) που τον θαύμαζε για τη σκοπευτική του δεινότητα, είπε μια μέρα: «Φαρμάκι είν’ ετούτο το παιδί». Από τότε του έμεινε το όνομα «Φαρμάκης».

Ο Γιάννης Φαρμάκης κατά τη διάρκεια του απελευθερωτικού αγώνα του 1821, έλαβε ενεργό μέρος σε περισσότερες από 100 μάχες.

Ο Αλ. Κρίκος αναφέρει ότι ο παππούς του ήταν «αδελφοποιός» (σταυροδεόφων) με το Γιάννη Φαρμάκη και ότι τόσο αυτός (παππούς), όσο και πολλοί άλλοι από το Σουρούστι, πολέμησαν κατά των Τούρκων με αρχηγό το Φαρμάκη και διακρίθηκαν.

Στους πολέμους αυτούς, καθώς και στον Α' Παγκόσμιο πόλεμο, που άρχισε τον Ιούλιο του 1914, συμμετείχαν πολλοί άνδρες από το Σουρούστι. Είτε ως κληροκόποι (υπηρετούντες τη στρατιωτική τους θητεία), είτε ως επίστροφοι (έφεδροι στρατιώτες ή βαθμοφόροι) ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της πατρίδας και προσέφεραν θετικές υπηρεσίες.

Μερικοί απ' αυτούς, σε συζητήσεις που κάναμε στη δεκαετία του 1950, διατύπωναν τη δυσαρέσκειά τους για την πολιτική κατάσταση της εποχής εκείνης: υποστήριζαν ότι τα οφέλη για την Ελλάδα θα ήταν περισσότερα και οι απώλειες και οι κόποι τους λιγότεροι εάν υπήρχε αγαστή συνεργασία για τα εθνικά θέματα, ανάμεσα στα ελληνικά πολιτικά κόμματα και σύμπονια ανάμεσα σ' αυτά και τα Ανάκτορα (βασιλείς).

(Συνεχίζεται)